

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/178/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114221402
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3114221402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD. a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobkyne Z. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, Z., proti žalovanej U. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX/XX, Z., o zaplatenie sumy 2.998,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č. k. 11C/238/2014-43 zo dňa 21. marca 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobkyňa sa žalobou domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 2.998,71 eur ako náhrady škody, ktorú jej spôsobila žalovaná tým, že ju zneužila pre hluchonemotu, oklamala ju, a tak žalobkyňa so žalovanou išla na T., kde jej odovzdala mobil zn. O., ktorý žalovaná veľa používala, za pár dní prekročila limit, ale nič nezaplatila a po zablokovaní ho predala. Bolo na ňu podané i trestné oznámenie. Súd zistil, že Okresný súd Trenčín vydal dňa 30.03.2005 platobný rozkaz č. k. 18Ro/25/2005-33, ktorým uložil odporkyni (v tu preskúmvanej veci žalobkyňa), aby do 15 dní zaplatila spoločnosti D. F. sumu 24.638,- Sk s príslušenstvom. Na základe uvedeného vykonateľného platobného rozkazu bola proti povinnej (v tu preskúmvanej veci žalobkyňa) začatá exekúcia. Zo správy OO PZ Z. zo dňa 22.10.2015 vyplynulo, že vo veci vedenej na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Z. pod číslom ČVS: ORP-350/1-VYS-TN-2015 bolo trestné oznámenie žalobkyne odmietnuté a bolo konštatované, že oznamovateľka (žalobkyňa) tvrdila, že je psychicky týraná, čo sa však vykonaným šetrením nepotvrdilo, naopak, podľa vyjadrenia susedov oznamovateľka (žalobkyňa) znepriemňuje život všetkým naokolo. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno čo do tvrdenia, že žalovaná jej spôsobila škodu vo výške žalovanej sumy. Mal za preukázané, že žalobkyňa uzavrela s D., R. dňa 14.05.2001 a 19.01.2002 zmluvy o poskytovaní služieb GSM a odkúpila mobilné telefóny. Nebolo preukázané tvrdenie žalobkyne, že by SIM kartu a telefón O. používala výlučne žalovaná pre seba, ani že tento telefón mala k dispozícii. Nebola v tomto zmysle preukázaná ani žiadna dohoda, že si žalobkyňa od operátora vezme telefón, ktorý bude užívať žalovaná, ani že sa ho žalovaná zmocnila neoprávnene. Žalovaná túto skutočnosť poprela a žalobkyňa nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by uvedené preukázala. Z konania tak nevyplývalo, že by dlh na úhradách za služby vznikol na základe užívania mobilu zn. O. žalovanou. Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 420 Občianskeho zákonníka, Čl. 8 a § 149 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie. Uviedla v ňom, že chce len spravodlivosť, aby nemusela platiť za to, čo ona nemala. Žalovaná skutočne mala od nej mobil. Žalovaná celý deň len pretelefonuje s viacerými mužmi za jej peniaze, čo žalobkyňa považuje za zneužívanie. Žalovaná sama priznala, že jej ukradla 100,- Sk, ale mobil nechce priznať. Ona (žalobkyňa) nikomu neznepríjemňuje život, je utiahnutá, uzavretej povahy. Žalovaná vôbec nepracuje, je doma na sociálnych dávkach a zneužíva ľudí pre peniaze. Ďalej žalobkyňa uviedla, že predvolanie na pojednávanie nemala doručené dňa 27.02.2019, ani o tom nevedela. Má poškodenú schránku, čo jej spôsobila žalovaná, teda ktokoľvek jej môže ukradnúť list. Napokon žalobkyňa v odvolaní uviedla, že žalovaná skutočne má mobil od Z. a je neplatič. K tomu žalobkyňa priložila výzvu od G. F., F. adresovanú žalovanej, s rozpisom dlhu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

4. V priebehu konania, pred vydaním rozhodnutia súdu prvej inštancie, došlo k zmene právnej úpravy sporového konania, keď dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Podľa prechodných ustanovení (§ 470 ods. 1 CSP), ak CSP neustanovuje inak, platí CSP aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle tohto ustanovenia odvolací súd rozhodoval vo veci odvolania žalobkyne podľa príslušných ustanovení CSP.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na základe odvolania žalobkyne preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

6. Aj keď na výzvu súdu prvej inštancie žalobkyňa odvolanie nedoplnila, odvolací súd dospel k záveru, že neboli dané dôvody na odmietnutie odvolania podľa § 386 ods. 1 písm. d) CSP (ani na jeho odmietnutie z iných dôvodov). Odvolanie síce malo niektoré nedostatky, ako ich uviedol súd prvej inštancie vo výzve odvolateľke, avšak nešlo o také vady odvolania, pre ktoré by nebolo možné pokračovať v odvolacom konaní, keďže z odvolania bolo zrejmé, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, že sa ním toto rozhodnutie napáda v celom rozsahu a odvolanie obsahovalo aj stručné uvedenie skutkovej situácie, ktoré bolo možné podľa obsahu považovať za odvolací dôvod. Preto odvolací súd o tomto odvolaní vecne rozhodol.

7. Keďže žalobkyňa v odvolaní namietala procesné nedostatky v konaní pred súdom prvej inštancie (nedoručenie predvolania na pojednávanie), odvolací súd v prvom rade skúmal, či postup súdu prvej inštancie bol správny a či neznemožnil strane (žalobkyňi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP). Zo spisu vyplýva, že súd prvej inštancie zaslal žalobkyňi predvolanie na pojednávanie, nariadené na 21.03.2019, na adresu jej trvalého pobytu formou doporučenej zásielky do vlastných rúk. Z tejto adresy pošta zásielku vrátila súdu dňa 27.02.2019 ako nedoručenú z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď aplikoval ustanovenie § 111 ods. 3 CSP, podľa ktorého, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu evidovanú v registri obyvateľov, písomnosť sa považuje za doručenú dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. K tvrdeniu, že mala v tom čase poškodenú poštovú schránku a že toto poškodenie spôsobila žalovaná, nepredložila žalobkyňa žiadne dôkazy, preto odvolací súd nemohol považovať doručenie zásielky za zmarené žalovanou. Uplatnením vyššie uvedenej zákonnej fikcie doručenia súd prvej inštancie neporušil procesné práva žalobkyne. Takýto postup je plne v súlade s procesnými predpismi (§ 111 ods. 3 CSP), teda nedošlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu.

8. Tvrdenia žalobkyne, že žalovaná nepracuje a zneužíva ľudí pre peniaze a že žalovaná skutočne má mobil od Z. a je neplatič, nie sú relevantné pre toto konanie. To, ako si žalovaná zadávažuje prostriedky na živobytie (aj keby bolo tvrdenie žalobkyne pravdivé), nepreukazuje, že spôsobila práve žalobkyňi škodu používaním mobilného telefónu, zakúpeného na meno žalobkyne. Podobne to, že žalovaná je prípadne dlžníkom spoločnosti Z., nepreukazuje jej dlh (resp. spôsobenú škodu) voči žalobkyňi - mobilný telefón od Z., zapísaný na žalovanú, ktorým mala spôsobiť dlh voči Z., nie je totožný s mobilným telefónom zakúpeným žalobkyňou od spoločnosti D., ktorý mala podľa tvrdenia žalobkyne používať žalovaná a tým mala žalobkyňi spôsobiť škodu.

9. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní uviedla, že nechce platiť za niečo, čo ona nemala, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že by predmetný mobilný

telefón využívala žalovaná, resp. že by ho žalovaná mala k dispozícii. Nebola preukázaná ani žiadna dohoda, že si žalobkyňa od operátora vezme telefón, ktorý bude užívať žalovaná, ani že sa ho žalovaná zmocnila neoprávnene. Tieto okolnosti boli len tvrdeniami žalobkyne, ktoré žalovaná poprela a žalobkyňa nenavrhol žiadne dôkazy, ktorými by uvedené preukázala. Súd prvej inštancie teda správne konštatoval, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno, v dôsledku čoho žalobu zamietol.

10. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne vec právne posúdil (aplikoval správne ustanovenia hmotného práva a tieto aj správne interpretoval), správne tiež postupoval procesne a správne posúdil, ktorú stranu zaťažuje dôkazné bremeno. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

11. K výroku o trovách konania odvolací súd uvádza, že v civilnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok konania alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie správne konštatoval, že žalovaná mala v konaní plný úspech, preto by jej patril nárok na náhradu trov konania. Keďže však z obsahu spisu žiadne trovy žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie nevyplývali, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

12. Aj v odvolacom konaní mala plný úspech žalovaná, preto by jej v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP patril proti neúspešnej odvolateľke (žalobkyňi) nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalovanej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli (žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná), odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).